

РЕШЕНИЕ

№ 2228

гр. София, 10.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 10.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2743** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на § 4к, ал.6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (ПЗР на ЗСПЗЗ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Б. М. против заповед № РД-15-007/20.01.2010г. на областния У. на област С., обнародвана със съобщение № 914 в Неофициалния раздел на Държавен вестник бр.11/09.02.2010г., с която е одобрен план на новообразуваните имоти (ПНИ), в частта му относно имоти № № 4477.2012, 4477.2013 и 4477.2014. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и поради това е допустима, а разгледана по същество, тя е неоснователна.

Видно от представеното удостоверение за наследници (УН) № 85/14.10.2009г. на район „Нови И.” на Столична община (СО), с. Кътина, жалбоподателката е наследник по закон на В Л Л (ред 6.2 от УН). С решение № 07000/24.06.2002г. на Общинска служба по земеделие (ОСЗ) – гр. С. (л.108-110), на наследниците е признато правото на собственост върху една нива от 1,5 дка (т.2) и една ливада от 1 дка (т.9), находящи се в терен по § 4 (от ПЗР на ЗСПЗЗ), в м. Сердарски лози в землището на с. Кътина. С процесната заповед на основание § 4к, ал. 6 ПЗРЗСПЗЗ, чл. 286, ал. 8 ППЗСПЗЗ във връзка с т. 3.7 от Заповед № РД-46-494 от 22.VIII.2003 г. на МЗГ, Заповед №

РД-02-14-457 от 22.VIII.2003 г. на МРРБ и протокол № 3 от 17.XII.2010 г. за одобрение на помощен план и ПНИ и придружаващата го документация след отразяване на уважените възражения за територията на кв. Курило и с. Кътина, район „Нови И.“, СО е одобрен ПНИ в М 1:1000 на местност Ласка, местност Бранишки лозя, местност Могилата, местност Нерезене, местност Братковица, местност Цигански дол, местност Червена река в землището на кв. Курило и с. Кътина, район „Нови И.“, СО.

В производството по одобряване на ПНИ е било разгледано възражение (л.92) на Гина В И, сънаследница на жалбоподателката (ред 5 от УН), по т.11 от протокол от 11.06.2009г. за разглеждане на писмени искания и възражения за м. Нерезене (л.45). Видно от съдържанието на му, комисията е приела, че молителят не се е анкетирал; за имотите са се анкетирали и други лица и поради това е решила, имотите да се впишат в регистъра към ПНИ като неустановена собственост.

По делото са приети заключения на съдебно-техническа експертиза – основно и допълнително, които съдът в настоящия състав възприема като обективни, компетентни и неоспорени от страните. Доколкото съществуват различия между двете, те са обусловени от допълнителното изясняване на обстоятелствата, направено от страните в открито съдебно заседание на 06.10.2010г. Установява се от заключенията, от представените извадка от графичната част на ПНИ и регистъра към него (л.72-73), както и извлечение от анкета (л.94), че същите имоти са били заявени като собствени и от други лица.

При така установените обстоятелства, като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съгласно § 4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, заповедите от вида на процесната се издават от областния У., както е сторено в случая. Заявените права върху трите имота от различни собственици са обективирали в случая имуществен спор, който е недопустимо да бъде разрешаван от областния У. в процедура по издаване на оспорената заповед, както и от страна на административния съд. Възникналият материалноправен спор следва да се разреши по реда на общия исков процес и постановеното съдебно решение от гражданския съд би могло да послужи за основание за изменение на влезлия в сила план на новообразуваните имоти, съгласно § 4к, ал.8 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Ето защо, извършеното записване на трите имота като такива с неустановен собственик, е правилно. Всички доводи относно местоположението на бившите имоти, са неотносими към предмета на настоящето производство. На първо място, идентификацията им би била от значение за решаване на имуществения спор. В тази връзка относно заявеното твърдение на жалбоподателката, че имотите не са влизали в ТКЗС и е известно, чии са, за пълнота на изложението е необходимо да се отбележи, че обратното се установява от представеното заявление – декларация на В Л Л. Второ, както е посочено и в решението на ОСЗ, в тези случаи възстановяването на правото на собственост върху имоти, разположени в територии по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, ще се извърши при условията на чл.28 от Правилника за прилагане на същия закон (ППЗСПЗЗ), като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила ПНИ. Както разположението, така и границите на имотите се определят с ПНИ, които именно поради това са новообразувани – те не съответстват точно на бившите имоти. Източник на информация за приблизителното им разположение е основно анкетата, която в

случая е имала описания по-горе резултат, включително обстоятелството, че сочените имоти са с общ размер значително по-малък от възстановения според решението на ОСЗ, съответстващ на заявлението – декларация на наследодателя. Също така, след като при анкетата едни и същи имоти са били заявени от различни лица, което налага решаването на имуществения спор преди да бъде извършено записване на собственици в регистъра към ПНИ.

Във връзка с доводите от страна на жалбоподателя за липсата на помощен план е необходимо да се отбележи, че обратното се установява от приложените писмени доказателства, в т. ч. публикацията в ДВ бр.11/10.02.2009г. (л.58). Неоснователно е и твърдението за незаконосъобразност на процесната заповед (в обжалваната част) поради липсата на предвидено обезщетение за собствениците – този вид обезщетение следва да се предвижда за тези лица, чиито права са установени по несъмнен начин, отредените им имоти съществуват в ПНИ, но в размер, по-малък от полагаемия (по различни причини), като за остатъка се изплаща обезщетение.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, направените разноси остават за жалбоподателя и следва да бъде уважено своевременно направеното искане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника. Последното съдът определя в размер на 150 (сто и петдесет) лева на основание чл.8 във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид чл.57, ал.2 от Закона за администрацията, сумата следва да бъде платена на областната администрация.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Б. М., с ЕГН *, против заповед № РД-15-007/20.01.2010г. на областния У. на област С..

ОСЪЖДА П. Б. М., с ЕГН *, да заплати на областната администрация на област С. сумата 150 (сто и петдесет) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: /п/